

אהת שאלתי

למדתי נענית ונהנית

תיקון העולם – לראש השנה תשפ"ג

מדען אחד, היה מודאג מבעיות העולם, ונחוש היה בדעתו למצוא להן פתרון. הוא העביר ימים ולילות במעבדה שלו כדי למצוא תשובות לספקות שקיננו במוחו.

יום אחד, בנו בן ה-7 "פלש" למקום התבודדותו, נחוש לעזור לו בעבודתו. המדען, עצבני עקב ההפרעה, ניסה לשדל את הילד שילך למקום אחר. כשראה שזה בלתי אפשרי להוציא אותו משם, חיפש משהו שיוכל לספק לילד תעסוקה, ויסיח את דעתו.

הוא תלש מחוברת ישנה שמצא דף ועליו תמונה של מפת העולם, גזר אותה לחתיכות רבות, ונתן לילד בצרוף גליל נייר דבק, ואמר לו: "אתה אוהב פאזלים, נכון? אז אני אתן לך את העולם לתקן, הנה העולם כולו מפורק, נראה אם אתה יכול לתקן. תעשה את זה לבד".

כמובן צירף להוראות איחולי הצלחה, תוך שהיה משוכנע שהמלאכה תארך זמן רב, לפחות כמה ימים, עד שיצליח הילד להרכיב את המפה. כעבור כמה שעות, שמע המדען את קולו של בנו מבשר בצהלה: "אבא, סיימתי, הצלחתי להרכיב הכל".

בתחילה, לא האמין האב למשמע אזניו. הניח את רשימותיו וניגש לחדר שבו עבד בנו, תוך שהוא חושב שלא ייתכן שילד בגיל שבע יוכל להרכיב מפת עולם, שמימי לא ראה. הוא היה בטוח שהולך לראות עבודה מבולגנת. להפתעתו הרבה, המפה היתה מושלמת, כל החתיכות היו במקומן.

"איך זה ייתכן? איך עשית את זה?" שאל האב את בנו. והמשיך בפליאתו – "הרי לא ידעת איך נראה העולם", שאל, "איך הצלחת?"

"אבא", אמר לו הילד, "אני אמנם לא ידעתי איך נראה העולם, אבל כשתלשת את הדף מהחוברת, ראיתי שבצידו השני מתנוססת תמונה של אדם. כשנתת לי את העולם לתקן, ניסיתי, אך לא הצלחתי. ובאותו רגע נזכרתי בתמונה של האדם מהצד השני. הפכתי את כל החתיכות, והתחלתי לתקן את האדם, שאני יודע איך הוא אמור להיות. לאחר ש"תיקנתי" את האדם, הפכתי אותו, וראיתי שהצלחתי לתקן את העולם...".

עולמנו מורכב ממעגלים רבים. לכל אחד יש מעגל הפרטי משלו. מעבר לזה המעגל הסובב אותו - משפחתו המצומצמת, משפחתו המורחבת, החברה הקרובה, השכונה, החברה הסובבת אותו ועוד ועוד. מעגלים רבים סביב כל אחד מאיתנו.

בפרוס השנה החדשה, בטרם נעשה חשבון נפש איש איש לעצמו, בבואנו לבחון את תרומתנו בשנה החולפת, נבדק נא האם המעגלים הקרובים אלינו מושלמים, האם ניתן להוסיף עוד כדי להשלים את המעגל כולו.

ברכת שנה טובה, כתיבה וחתימה טובה

הרב חגי ולסקי